

Act de prezență

Adrian Erbiceanu

Nu-i piatră să nu fie răsturnată,
Nu-i val nedestrămat de câte-un mal!
Lumina ferecată-ntr-un cristal
Sigur, cândva, va fi desferecată.

Din umbre nu poți face pedestal
Nici unei flori! Dar umbra te arată
Lumii cum ești... Lumina ție dată
Te face doar cu fapta ta egal.

Doar amăgirea scormone vorace...
Când dreptu-i strâmb, strâmbul răsare drept,
Prostia-l are slugă pe deștept
Și-ntre minciuni, când adevărul tace,

Speranța stă cu mâinile pe piept.
Sub timp semințe negre vremea coace...
Dar eu cu starea asta nu fac pace,
Eu nu am timp... și n-am de gând s-aștept!...

(Din vol.: De la Anna la Caiafa)